

In de herfst

OJ Frère

Inhoudsopgave

Kritiekloos	4
Platvloers	5
Make-up	6
Duur betaald	7
Ver-	8
Vredesweek*	9
Aan de ring	10
Labyrint	11
Poëzij	12
Majesteit	13
Messias	14
Alcoholist	15
Opgelost	16
Eigenwaarde	17
In de wind	18
Glimlach*	19
Da do da	20
Garderobe	21
Scherp	22
De tijd is nu	23
Poedels	24
Bobby en ik	25
Herfstbui	26
Stenen* (Happy Stones)	27
Gewoon alleen	28
Roodkapje	29
Kruiwagen.....	30
Oude zeur.....	31

Clown	32
(Te) vroeg	33
To be	34
Hardloopster	35
Eenheid*	36
Het is tijd	37
Melancholie	38
Aphorisme 60.....	39
Routine	40
Wenteltrap	41
Betekenis	42
Gezelligheid*	43
Aphorisme 61.....	44
X	45
Hal.....	46
Nattigheid	47
Neuzelen	48
Is dit nu?	49
Techniek	50
Hoever ga je?*	51
Ei	52
Even dood	53

*Geschreven bij de schrijfgroep van het Straatjournaal

Kritiekloos

De waarheid vlucht
Voor zucht
Naar dwang
Allang
Voorbij de grens

De schoonheid zwicht
In ochtendlicht
Na nacht
Gewacht
In de coulissen

De ratio kwijnt
En hij verdwijnt
Voor loze kreten
Hoewel we weten
Wat redelijk is

En ik loop door
Verdwin in het koor
Dat niets meer zegt
De oorzaak legt
Bij anderen, niet zichzelf

Platvloers

De aarde is plat
Van horizon tot horizon
Van land naar rand

De hemel buigt zich
Over ons, over jou
Over mij

We lopen in cirkels
Draaien rondjes
Altijd terug
Naar het begin

Het land dreigt
De rand lokt
De leegte ligt
Achter de horizon

Make-up

We maken ons op,
kleuren, verven,
brengen schaduw aan

We accentueren,
verstoppert, verbergen,
cijferen weg

We volgen de waan,
beïnvloed door media,
getraind door het net

We lopen in de pas
Neuzen gericht
Blik op het doel

We maken ons op
We zijn er klaar voor
Bijna klaar

Duur betaald

In troebel water vissen we

Lijntje

Aas

Blinker

Voertje

Net

We weten niet

Hoe diep

Waar

Of

We misschien

Zullen

Maar we hopen

Dat we

Dat het

Desnoods

Dan maar

Ondermaats

Ver-

Ver-
regend
pieterd
prutst
zwegen
dwaald
lost

Ge-
zegend
vonden
lopen
hoord
laten
zien

Ont-
cijferd
stegen
luisterd
eigend
wapenend
snapt

Maar vooral ver-
Ver, ver weg

Vredesweek*

Deze week heerst vrede
In de straten van Haarlem
In de kerken
In het buurthuis
Stille vrede
In ons hart

Deze week heerst vrede
Eeuwige vrede
Dat wil zeggen:
In Haarlem

Aan de ring

De deur blijft gesloten
Sleutels liggen
verloren in het gras
De knop omgezet
De ketting gespannen

We hebben geen zaag
We hebben geen hamer
We lopen te hoop
Hoog in de verwachting
van wat niet komt

De weg is lang
De dag telt vierentwintig uur
De vlag wappert
Frank en fier

Brandnetels jeuken maar kort
Als je er niet aan krabt

Labyrint

Bomen buigen voor
Flitsende fietsen
Vuige voorwerpen
versperren het pad

In goede gedachten schuilt
nieuwe nooddrift
Hijgend, honend,
Ongeblust vuur

Dadendrang draalt niet
Het land leeft in schoonheid
De lanen leunen tegen
lucht van de zee

Telefonerende tieners
Flitsen op fatbikes
Banden ruisen rond,
verstillen stemmen

Honden hijgen
Poepen naast platanen
De baas raapt
Het bos slaapt

De draad leidt ons terug
Terug uit het labyrint

Poëzij

Het begon als een verhaaltje
En eindigde als gedicht
Het puntje bij het paaltje
In het eerste ochtendlicht

Het waren mooie zinnen
Ontsproten aan de geest
Een betoog ermee beginnen
Daarvoor zijn ze nooit geweest

Vanzelf ontstond een ritme
Rijm volgde razendsnel
Het dichten ja dat zit me
In mijn poriën, in mijn vel

Dus kom ik u nu vervelen
Met strofen strak van vorm
De som van deze delen
Is daarbij steeds de norm

Dit was op deze middag
De bijdrage van mij
Ik roep alleen nog driewerf
Lang leve de poëzij

Majesteit

Majesteit

Ma, ma, je ma

Tijd, tijd is tijd

Je tijd

Mijn ma

Onze ma

Onze tijd

Onze majesteit

Willie Willem

Of ga je voor Max?

Max vroem?

Of Max de ma?

Máxima

De majesteit

Van onze tijd

Die dus

Messias

Zwarte wolken kleuren roze
Fijne regendruppels maken
stralen zichtbaar
De zon breekt door
zodra jij je stem laat horen

Onze zintuigen
nemen een voorschot
Op jouw komst
Op jouw aanwezigheid
Op jouw wezen, jouw zijn

Verlos ons, bevrijd ons
Jij bent de vrijheid
Wij geven de onze aan jou
Jouw weg is de waarheid
Voor ons, voor allen

Voor nu
Tot in eeuwigheid

Alcoholist

Ik drink niet meer
Maar ook niet minder
Je moet tenslotte
aan je taks komen
Toch?

Opgelost

Boven
Over
Bovenover
Hoger, hoger, hemel

Tussen
Tussen veel
Tussen alles
Midden tussenin

Onder
Lager
Onder verstopt
Helemaal, helemaal weg

Zoek
Kijk rond
Pieker gedachten
Kan het niet meer vinden

Niets
Verdwenen
Lijkt wel opgelost
Ik zou het bij God niet weten

Eigenwaarde

Slenter slenter
Lanter lanter fant
Schuif schuifel
Stap stap stap

Kraak kraak krak
Sliis beslist
Zing zachtjes
Ting ting ting

Ruis ruis kruis
Flap flap
Fluister stil
Druppel druppel druppel

Kras kras kruimel
Sluip zacht
Berg berg je ver
Weg van weg van jezelf

In de wind

Muizen knagen
aan een maan van kaas
Vallen slaan dicht
Gespannen veren

De kruimels blijven
De resten verdwijnen
langzaam
van het plankje

De vangst is mager
Het afschot groot
Vervlogen in de wind
Antwoord voor vrienden

Kunnen we het meisje
met droeve ogen overreden?

Als dat toch eens zou lukken
Wanneer we het echt willen
is het mogelijk
Denken we

Glimlach*

Klein
nauwelijks zichtbaar
Jouw ogen zeggen blijdschap
Je mond vertrekt

Groter
Omhoog
Links, rechts tegelijk
Steeds hoger
breekt het door

We wachten op de schater
Wachten op tranen
Van vreugde
Van geluk
Als vervolg

Da do da

Da da da da da da

To to to

To do

Da to da to data

Data data morgen

Mor mor

Gen ga

Ga maar naar

Naar naar na

Naar toe toe

Toe toe toet toettoet

Nee nee nee

Nu niet

Niet niet

Nu niet

Veel te min

Min min min

Minder minder

Min meer moe

Moe moe moe

Ver moe

Ver moe

Vermoeid

Steeds weer weer weer

Steeds steeds weer

Da da da da da da

Dada

Dus

Garderobe

Ik draag graag wollen sokken
Vanwege de temperatuur
Want in dit jaargetijde
is het 's morgens best wel guur

Ik trek daarbij een jas aan
Die waterdicht moet zijn
Want als het straks gaat regenen
vind ik dat best wel fijn

Mijn schedel hou ik steeds bedekt
Een hoedje heb ik op
Dat is dan weer bescherming
voor mijn oude kale kop

Mijn benen vragen om een broek
Een pantalon, dat wel
Want anders protesteren ze
terstond met kippenvel

Mijn handen blijven onbedekt
Dat doe ik voor 't gemak
En als ik koude vingers krijg
stop ik ze in mijn zak

Maar...

Vanmorgen had ik een probleem:
natte voeten moet je weten
Want ik was bij 't naar buiten gaan
mijn schoenen glad vergeten

Scherp

Je bent heel scherp,
zo in de regel
Dat is niet gek,
je bent een egel

De tijd is nu

Oude bomen ringen heksenkringen
Wijze uilen dalen neer
Op het netvlies
de schaduw van gisteren

Er zit onrust in de lucht
Regen pakt samen
In een symfonie van kleuren
barst de bom

De duif kreunt
De wolf huilt
Onder de zon
gaapt het zwarte gat

Vallende druppels
verwekken ideeën
op mijn scherm
Hun zelfexpressie verwondert

Het ruist
In mijn oren
In de bladeren
In de tijd
In de geschubde tijd

Poedels

Poedel poedel
Reus en dwerg
Poedel doedel
Woef

Groot en klein
Zwart en bruin
Ren, spring
Fijn

Morgen, avond
Stok, bal
Hier, daar
Blij

Poedel doedel
Wacht, wacht
Even stilstaan
Poep

Bobby en ik

(I.M. Kris Kristofferson)

Bobby en ik treuren
We lifften mee
Op zondagmorgen
Met haar had ik
de nacht overleefd

Ik zou heel mijn toekomst
willen ruilen voor
één dag van gisteren
Maar er is geen toekomst

Er is alleen de leegte
Voor mij en Bobby McGee

Herfstbui

De paden zijn diep
De plassen breed
Oorverdovend de druppels
op mijn plu

De hemel huilt
Gelukkig niet van verdriet
want nog meer ellende
kan ik er nu
even niet bij hebben

Stenen*

(Happy Stones)

Ze liggen gekleurd
Verlaten op straten
Op een muur
In de stad
Of in de natuur

Beschilderd, voorzien
van een logo, een code
Tot iemand ze opraapt
En héél misschien
Kun je ze later
Dan nog een keer zien

Op een bankje
Een muurtje
In het gras, in het bos
Het lijkt of hij leeft
Een reizende steen
Die vleugels heeft

Gewoon alleen

Je bent alleen
Maar gewoon
Gewoon alleen
Onopvallend
Alleen

Geen pa
Geen ma
Geen man
Geen vrouw
Geen kind

Je bent gewoon
Je bent alleen
Gewoon
Alleen
Gewoon maar
eenzaam

Roodkapje

Bramen verschrompelen
Nu de magneet
het ijzervijlsel aantrekt
Nu de olielamp walmt,
de kaars flakkert,
de kerkklok luidt

Het is kastanjetijd
Getemd en verlaten
Gebarsten verloren
Verdoemd tot pop of pan
Steriel verdroogd
Sperma zonder ei

We huilen in het bos
met wolven als roedel
met schapen als prooi
Met grote ogen,
grote oren
en een grote mond

Er vertrekt een touringcar
naar Santiago
Pelgrims lopen, dragen
bagage op hun rug,
blaren aan hun voeten
Lijden is hun last

Kruiwagen

Jij hebt een extra wiel
Twee handvatten
Een bak
Voor veel
Voor zwaar
Voor mee

Jij hebt een extra wiel
Een kruiwagen
Dat helpt

Oude zeur

Het is
Teveel
Overdadig
Niet meer bij te houden
Niet te filmen
Ook

We willen
Het niet
Minder, minder
Niet al dat gedoe
Niet die drukte
Nu

Want
Het schuurt
Irriteert
Het wekt wrevel op
We ergeren ons
Dagelijks

Kan het
nou echt niet ophouden,
dat gezeur?

Clown

Gedimde lichten
Verdwenen muziek
Het publiek is weg
De lach verstomd

In de nok de draad
In de piste het zand
Het vuur is gegeten
De hoepel besprongen

Clown loopt naar binnen
Wagen op slot
Borrel op tafel

In de spiegel
blijft de lach achter
De nacht wacht

(Te) vroeg

Gevallen stammen
Loop te hoop
Bankje dank je, dank je
Even niets

Vroeg, vroeg, te vroeg
Uitgeblazen adem
Walpluimt boven nul
In enkele cijfers
In een enkel uur

Voeten gaan
Schelpen kraken
Wacht, wacht
Even niet
Even stil
Even niet

Ik wacht
Ik luister
Ik kijk
Langzaam licht
Te vroeg
Te vroeg
Te fris
Voor buiten

To be

Storm in het hoofd
Uit zaad van twijfel
Ontkiemd uit ervaring
Geworteld in angst

Hitte van woede
Bewaard in sintels
Flakkerende hartstocht
Laaierend vuur

Het is wat het is
Het gaat zo het gaat
Het komt als het komt

Nu
Straks
Altijd
Omdat we...

Zijn of niet zijn
Dat was altijd
al de vraag

Hardloopster

Telkens als ik jou ontmoet
's ochtends, 's avonds, overdag
word ik vriendelijk begroet,
Klinkt je gulle, lieve lach

Nooit bedrukt maar altijd blij
Loop jij door het bos
Glimlacht vriendelijk naar mij
Voeten malend, haren los

Ik wil je graag leren kennen
Kopje koffie, kopje thee
Maar dat eindeloze rennen
Daarbij krijg je me niet mee

Eenheid*

Met twee, met drie,
met heleboel
Altijd streven we
Naar een doel

Geen discussie
Of stoom afblazen
Geen gedonder
in de glazen

We zijn een eenheid,
werken samen
En besluiten
die we namen
blijven staan
wil je niet kwijt

Dat heet
solidariteit

Het is tijd

Om acht uur gaat de deur open
Drommen mensen in de gang
Voetstappen, voetsporen, ellebogen
Vochtige jassen, lucht van lijven

Om acht uur gaat de deur open
Vol verwachting van het nachtslot
Grendel verschoven, alarm af
De knop gedraaid
Er wordt getrokken, geduwd

We zijn erbij
We doen mee
Ook wij hebben rechten
We staan vooraan
Bijna aan de beurt

Om acht uur gaat de deur open
We dringen, dromen,
maar de toegang blijft beperkt

Melancholie

Open lopen
Licht gedicht
Gezwicht

Zand steen
Niemand heen
Verwaaid

Kracht zacht
Onverwacht
Gekomen

Vlug terug
Ingezaaid
Ontnomen

Het is
geen kattenpis
Verleden los

We lopen, hopen
Zwerven
In het bos

Aphorisme 60

In leegte hoor je iedere
nietszeggende stem

Routine

De routine van het gaan
De routine van het komen
De routine van het waken
De routine van het dromen

Het komt opnieuw
Het is terug
Nooit weggeweest
Achter de rug

Dag in, dag uit
Week uit, week in
Het nieuwe slot
Een oud begin

Het is een cirkel
Zonder eind
Die langzaam
in de tijd verdwijnt

Wenteltrap

Rond, rond
Rechtsom, linksom
De wenteltrap brengt ons
naar boven, beneden

Stap voor stap
Tree voor tree
boort hij een gat
In de grond, in de ruimte

Om de hoek
klinken, dreigen, lokken
op uitgesleten treden,
oude, vergeten stappen

Hij draait en tolt
Voor mijn ogen
heerst de schemering,
echoot jouw voet

Betekenis

Het zegt
Veel
Het zegt veel
Van ons
Van jou en mij

Allemaal dingen
Feiten
Onfeiten
Waarheden
Onwaarheden

Het zegt
Schrijft
Onthult
Omhult
Heult

Steeds weer
Altijd
Schijnbaar
Juist
Gedocumenteerd

Maar het betekent
Helemaal
Helemaal
Totaal
Niets

Gezelligheid*

Een kopje thee
Een koekje
Samen zitten aan de tafel

Een goed gesprek
Een fijne sfeer
En bij die thee een wafel

Het is heel fijn
Met jou te zijn
Hier samen in de keuken

Maar ik vraag me al uren af
Wanneer gaan we nou eens neuken?

Aphorisme 61

Grote monden verbergen
vaak kleine geesten

X

Duizenden malen
Miljoenen verhalen
Vermenigvuldigd in de ruimte
Een merkwaardig product
dat wordt gedeeld
Voor eeuwig vastgelegd,
ingeklemd tussen z en c

Hal

Voeten op de vloer
De sokkel verdwenen
In kille ruimte
Verwacht verdacht

Gebakken patina
Een afgelikte muur
Strepen op het behang
Selfie met telefoon

Ik kijk en lees
de vlucht in woorden,
woorden die het beeld
op zijn plaats zetten

Boven wacht de burgemeester
Hij schudt handen
Met de koning

Nattigheid

De laatste druppel
In mijn glas
Op mijn wang
In de fles

We vechten
Maar kennen hem niet
We vergieten hem
Zonder emotie

Hij loopt
Biggelt
Doet de emmer
overlopen

We houden het niet droog
Vandaag

Neuzelen

Neuzen, kneuzen, keuzen
In de tram

Halen, balen, zalen
Om te eten

Peuren, zeuren, deuren
Zuip je klem

Druk, druk, druk, druk, druk
Moet je weten

Het water kookt
De schoorsteen rookt
Het eitje wordt gepeld

Ik loop op straat
Zoals dat gaat
Steeds vluchtend voor geweld

Het is, het is
Geen kattenpis
Dit zware, harde leven

Maar of ik links-
of rechtsaf sla
Het blijft mij om het even

Is dit nu?

Het is vol
van leegte
Lawaaig
van stilte
Donker
van licht

Altijd is nooit
Nu is gisteren
Morgen wordt vanzelf
vandaag
dachten we
Ooit

Techniek

In mijn schedel
Stuiteren, razen
gedachten, lopen
spinsels te hoop

Achter mijn ogen
Buitelen beelden
Spelen kleuren
verstoppertje

Rond mijn oren
is het stil
De batterijen
van mijn gehoor
gaan maar
vijf dagen mee

Hoe ver ga je?*

Hoe ver ga je
Als je aan de rand staat

Hoe ver ga je
Als je de ander alles gunt

Hoe ver ga je
Als je maar één stap verder kunt

Hoe ver ga je
Als je niet kiest is 't te laat

Niemand zegt het
Niemand weet het
Maar dit heb ik wel geleerd
Wanneer je hart de keuzes maakt
Zijn die keuzes nooit verkeerd

Ei

Het ei is gelegd
Het plaatje ingekleurd
De eindjes afgehecht

We zijn er klaar mee
Het is afgemaakt
Afgesloten en op slot gedraaid

We kunnen weg
Met vakantie
In retraite zonder stress

Het ei is gelegd
Nu is het jullie beurt
Begin nu maar met broeden

Even dood

Ik zou wel eens even dood willen zijn
Om te zien
Wie er komen
Hoeveel er komen
Om naar me te kijken

Ik zou wel eens even dood willen zijn
Om te horen
Wat ze zeggen
Wat ze vinden
Als ik er niet meer ben

Ik zou wel eens even dood willen zijn
Om te voelen
Het verdriet
Of misschien de vreugde
Boven mijn dode lichaam

Ik zou wel eens even dood willen zijn
Om te kijken wat er is

Maar niemand komt terug
Nooit